

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 10	Utkommer hver måned	April 1931	Utgiver og redaktor: Sogneprest Slaattellid Davik	2. årg.
--------	---------------------	------------	---	---------

Påske.

(Tone: Jeg vil mig Herren love).

*Nu ringer himlens klokker
ut over land og by,
de kaller og de lokker:
Kom inn til livsens ly!
Kom inn du trette hjerte,
du sorgbetyngte sind,
og glem din bitre smerte;
nu ringes påsken inn!*

*Kom inn i læ av graven,
hvor Frelseren blev lagt.
Han har fra livsens haven
dig påskeliljer bragt.
Nu rinner solen klare
som gull av dødens hav,
for dig å åpenbare,
at Krist dig livet gav.*

*Kom inn hvor fredens palme
sig løfter evig grønn,
og syng din påskesalme
til ære for Guds sønn!
Kast av dig sorgens klede,
ifør dig festlig skrud!
Se op. — se op med glede,
så skuer du din Gud.*

»Peters fall

skal være en advarsel til de sterkeste kristne, og hans opreisning skal være den elendigste synde et håpets lys i natten.

Stübler.

Til alters.

Mat. 11, 28: Kom hit til mig.

Skal jeg gå til alters?

Der kommer mindelser til den kristne om nadveren. Vi innbydes til å være med: nogen av våre nærmeste skal kanskje gå. Vi sitter i kirken, og med særegen høihet lyder det foran nadveren: Løft eders hjerter til Herren! Det er liksom vi fra prekenen og det øvrige må stige ennu et trinn høiere op til kristendommens høieste og herligste hemmelighet.

Så blir spørsmålet: Skal jeg være med?

Har du lagt merke til at Jesus om nadveren sier: Gjør dette! Han befaler altså og det endog med antydning om, at det skal skje ofte. Er du da ikke ulydig om du kjenner Hans vilje, men lar det være?

Men jeg er så optatt og adspredt, sier du. Der er så meget som spreder tankene, det er så vanskelig å samle sitt sinn. Da er det i sannhet påtide, at du lyder Hans befaling og minnes Ham i nadverens hellige stund. Der er Han nær som aldri ellers, i ord og i tegn og i kraft. Nadveren hjelper til et samlet sinn. Derfor må du komme, om de mange ting holder på å rive dig bort fra Frelseren. Søk Ham også i nadveren som den gode hyrde som setter sitt liv til for å frelse dig fra ulven og føre dig tilbake til Guds rikes hjord. Der er hvile hos Ham for kav og adspredte tanker.

Men der er så mange dunkle spørsmål og tvilende tanker. Brødet er Jesu legeme og vinen Jesu blod. Det er så vanskelig. Det er sant at det kan være vanskelig å forklare. Men det som spørres om, er ikke om vi kan forstå og forklare det. Det er et mysterium, en hemmelighet, hvor menne-

sketanken ikke formår å trenge tilbunns. Det der spørres om er, om vi har tro på Jesus selv, så vi tror fordi Han har sagt det, selv om vi ikke fatter det. Tror du at Han er den opstandne levende Frelser som er med sine alle dager, så er det ikke vanskelig å tro at Han kommer til oss i nadveren med sin nåde.

Men er ikke nadveren bare for fullvisse bekjennende kristne? Nadveren er jo faktisk en bekjennelse. Ja, men den som kommer til Herrens bord bekjenner ikke, at han er selvhjulpen, men at han trenger til å styrkes. Vi bekjenner derved for oss selv at vi vil tjene Kristus, og vi bekjenner for Gud at vi tror Han vil gi oss kraft. Og så bekjenner vi for andre, og det forplikter til troskap.

Ja, men jeg er så uverdlig, sier enkelte. Nu, der er uverdige som bør holde sig borte. Det er de som vil bruke sakramentet til sovepute for samvittigheten, for å kunne fortsette med å synde. Men ønsker du å bli bedre, å komme Jesus nærmere, så kan du komme. Dersom nadveren bare var for de helt verdige, hvem kunde da våge å gå til alters? Og nadveren er jo til syndernes forlatelse. Den som føler sin egen uverdighet og tror på Guds nåde ved Jesu kors, er i virkeligheten verdig.

Så sant du av hjerte søker den levende frelser, så skal du finne Ham, nadveren og med Ham syndernes forlatelse, liv og salighet. Kom venner, la oss gå til alters, og la oss gå sammen i Jesu navn.

O Jesu for din alterfot
vi kommer her å knele,
og søker der en helsebot
for våre syke sjele.

Efter pastor *Bjarne Knudsen*.

Den hellige historie.

Den hellige historie er den som fortelles om i Bibelen, den hellige bok. Og dens innhold er vår Herre Jesus Kristus som var Guds hellige, uten synd, så ingen kunde overbevise Ham om noget ondt. Joh. 7, 46. Denne hellige historie vedkommer oss alle, og det er av største betydning for vår skjebne i tid og evighet, at vi betrakter den

nøje. I fastetiden og den stille uke er det særlig Jesu hellige forsonergjerning som vi skal minnes, at Jesus kom her ned for å frelse oss syndere fra evig død og fortapelse ved sin lidelse og død. Dette råd var besluttet før verdens grunnvoll blev lagt (Joh. 17, 24); det blev første gang forkynnt da verden var fallen i synd (1. Mos. 3, 15), og i det Gamle Testamentes tid blev det lagt frem klarere og klarere ved profetene (Es. 53). Så blev Frelseren født i tidens fylde, vokste op i fattigdom og ringhet, utførte sin gjerning som forkynner av evangeliet i 3 år og led og døde som vår forsoner. Alle som har sin Gud og salighet kjær må gjøre sig flid særlig i fastetiden og den stille uke med å lese og tenke over Jesu lidelses historie. Den lærer oss at synden er en forferdelig ting, og at vi derfor alvorlig må søke vår Frelser, mens Han er å finne. Måtte denne tid bli til velsignelse for oss, så vi kan lære å kjenne vår Frelsers kjærlighet og lære å takke Ham av hele vårt hjerte for Hans nåde.

N. M.

Eit sårt kyrkjeminne.

Biskopen har sendt ut dette rundskriv til kyrkjelydane i Bjørgvin:

Millom dei minne frå federne som sogar ber fram til oss, finst det mange såre minne, og sume sers tunge og såre. Helst kunde ein vera freista til å gløyma slike minne, men det bør me slett ikkje gjera; for det kan vera til bate for eit folks åndelege helsa å draga deim fram i dagen og gjera deim livs levande for oss. — Eit av dei såraste minne for oss nordmenn er i år 400-års minnet um at Bjørgvin bispedømme miste domkyrkja si, den herlege Kristkyrkja på Holmen i Bergen. Den 15. februar 1531 vart lensherren på Bergenhus, Esge Bille, samd med biskop Olav Torkelsson og domkapitlet hans um at domkyrkja skulde rivast ned. Grunnen dei fyrebar var den, at kyrkja stod for nær slottet so fiendar kunde få tilhald der. — — — Vår herlege domkyrkja med kongegraver, der slike som Sverre og Håkon den gamle låg, vart jamna med jordi. Me kan ikkje kalla det anna enn syrgjeleg

vandalisme, kva grunnar dei enn tottest hava for seg.

Eg bed prestane i bispedømet draga dette minnet fram på preikestolen sundag 8. mars, men då bed eg, at det ikkje må vera til å vekkja hat, men sorg. Djup sorg yver at fedrelandet hev vore so lågt nede, og dei styrande hev havt so utruleg lite sans for heilage og dyre minne. Det gjaldt ein kyrkjeleg heilagdom, og det gjaldt ein nasjonal heilagdom, som alle kulturfolk plar rekna kongegraver for å vera. Vekkjer dette minnet sorg og skamkjensla i oss som no lever, so kjem det med same til å vekkja oss til andsvar for dei fedreminne som me enno hev att, so me vernar um dei og ærar det som ærast høyr. — —

I kvar ei folkesoga vil det sanna seg det mektige ordet frå Gud: Æra far din og mor di, so skal det ganga deg vel og du fær leva lenge i landet. Måtte då det såre kyrkjeminet i år kalla fram den bøni hjå oss:

Lat fedreminni helging få
frå heilagdomen, so dei må
på dine vegar peika.

Våre døde.

7. februar: Synneve Olsdtr. Strømmen, kår-enkje. f. 1845, alderdom.

19. februar: Sogni Jakobsdtr. Hessevik, kår-enkje. f. 1859, lungebrand.

13. februar: Kristiane Jakobadtr. Strømmen, plassmanns kone, f. 1844 i Berle, alderdom.

Hvo vet hvor nær mig er min ende,
se, tiden meget hastig går.

Se op!

Du som gar der så rastløs og mørk i ditt sinn,
har du glemt at dig Jesus er nær?

Åpn ditt hjerte blot for Ham og lukk Ham derinn,
og Han byrderne for dig vil bær'.

Se hvor solen den skinner, høyr fuglenes sang,
det er bud fra din skaper og venn,
at som disse kan og du øse ut din trang,
til Hans omsorg dig trøstig gi hen!

J. B.

Notisar.

Ved folketeljinga 1. desember var det i Davik prestegjeld 3386 menneskje. I 1920 var talet 3385. I Davik sokn er talet 1020. i Aalfot 385, i Rugsund 1981; sist var det 1051, 372 og 1972. Folketalet i dei ymse skulekrinsar er: Aalfot 241, Torheim 46, Isane 98, Dombestein 65, Davik 318, Endal 65, Haus 121, Levdal 71, Kjølisdal 306, Reksnes 74, Rugsund 309, Leirgulen 136, Bortne 64, Hennøy 63, Berle 198, Oldeide 74, Hamnen 140, Gangsøy 81, Tytingvåg 122, Husevåg 107, Nordstrand 182, Rimstad 210, Maurstad 295.

Basarar: På Isane 1. november til Santalmisjonen kr. 80.00. — I Gangsøy 23. november til Kinamisjonen 123.63. — Maurstad og Rimstad krinsar 2. februar til heidningmisjonen 366.62.

Bispedømemøte skal det vera i Bergen 14.—16. april. Dei emne som skal tyrehavast er: »Guds vilje — dykkar helging. 1. Tes. 4, 3.» — »Kristeleg — kyrkjeleg — frikyrkjeleg.» — »Ungdomen og kyrkja.» — »Kva kan ein gjera til å fremja salmesongen i kyrkjene våre.»

Gudstenester og sundagspreiker:

Skirtorsdag, 2. april: Davik og Aalfot.

Langfredag, 3. april: Rugsund og Totland.

1. påskedag, 5. april: Davik og Aalfot.

2. påskedag, 6. april: Rugsund og Totland.

1. sund. etter påske, 12. april: Møte i Gangsøy, Oldeide, Tytingvåg, Husevåg.

2. sund. etter påske, 19. april: Davik og Rugsund.

3. sund. etter påske, 26. april: Aalfot, Kjølisdal.

4. sund. etter påske, 3. mai: Totland og Berle.

5. sund. etter påske, 10. mai: Davik og Eldevik.

Ved alle gudstenester altargang um nokon ynskjer det.

Innskriving av konfirmantar vert det i Rugsund etter gudstenesta 19. april, i Aalfot etter gudstenesta 26. april, i Davik torsdag 30. april kl. 10 form. — Dei som skal gå og lesa må fylja 14 år til 1. juli og må verta utskrivne or skulen. Dei tek med koppattestar. Dersom dei ikkje er fødde her i prestegjeldet må dei og ha med dåpsattest.

Skriftleg avgangsprøve vert det i midten av april. Eksamenneimnd er i år lærarane R. Førde og Midthjell, soknepresten og Kristen Leite.

Orgelsaka i Davik. Eg held fram å kvittera for det som er innbetalt til meg sidan 1925.

Midtre Davik: Lensmann Rosenlund 50 kr., Anton Aase 50, Joachim Aase 20, Andreas Aarseth 20, Johan Frimannslund 35, Ole M. Frimannslund 20, Nils S. Bakke 10, Johanne Hamre 10, Hans R. Hamre 80, Peder R. Bøen 40, Alfred Myrvang 50, Kristen Frimannslund 20, kyrkjesongar Davikens 216.64, Christiane Bakke 20, Hans H. Hamre 15.

Dessutan er sidan sist betalt av Simon A. Bakke 10 kr. — I banken er no kr. 6671.11.

Maurstad Indremisjonsforening. Kasseraren Lars Maurstad har teke imot medlemskontingent soleis: Lars Maurstad, Peder R. Maurstad, Jofrid Maurstad, Anna P. Ytre-Moe, Laura Maurstad, Anders E. Nore kr. 0.50. — Berta B. Maurstad 0.75. — Fru Lem, Sogni Maurstad d. e., Selma Maurstad, Ingeborg O. Maurstad, Kristofer Heggheim, Andrine Heggheim, Nils Heggheim, Benny Heggheim, Erikka Nore, Signe R. Nore 0.25. — Til saman kr. 6.25.

Kontingent for bladet er til 5. mars betalt av:

Isane: H. Stenslid 3 kr. — Dombestein: Kr. Elvebakke 2.50. — Rugsund: Olai Hessevåg 2. — Leirgulen: Steffen Lofnes 3. — Bortne: Kristen Bortne 3. — Rimstad: Lars Rimshaug, Kristine G. Myklebust 2. — Maurstad: H. Elstrand. 2. — Levdal: Andreas Lefdal, Ole Lefdalsnes 3. — Reksnes: Kristoffer Aardal 2.

Hjarteleg takk til alle.

Gangsøy misjonsforening vart stifta i 1914. I dei økonomisk gode år under krigen var inntektene store, men dei har ninka i dei seinare år. I dei siste 3 år har det vore halde ei tilstelling kvart år; innkoma har vore ikring 100 kr. kvart år. To gangjer har pengane vore sende til indremisjonen, elles til Kinamisjonen. Kasserar er Ole J. Gangsøyen.

Misjonen.

Det er en gammel kjent vise som man lenge har sunget på i verdslige kretser, når talen kom inn på misjonen: dette at den er så dyr for vårt fattige land. Tenk på alle de penger som går ut av landet gjennom hedningemisjonen!

Hvorfor taler man ikke om de veldige summer som ødes til skadelige og nedverdiggende formål, ikke bare tusener, men millioner av kroner? Tenk på de berusende drikke først og sist, derefter andre nydelsesmidler, og så tilslutt alle luksusartikler! Her er penger, her er det at nasjonalformuen ødelegges i vanvittig sløseri. Men hvorfor spørger man bare over de skillinger som går til å gjøre vel mot ulykkelige medmennesker i hedenske land? Svaret er kort og greit. Alt som går til egoistiske formål er tillatt. Det er en knusende dom som misjonsfjenderne feller over sig selv, at dersom plutselig alle misjonspengene gikk til biler, luksusvarer eller sigarer, så vil deres sorg med

en gang lindres, og protesten mot at pengene går ut av landet forstumme.

Fra Norsk Misjonstidende.

*

I 1923 bruktes her i landet til sprit, brennevin, øl og vin 151 millioner kroner; det blir omkring 56 kroner årlig for hver av landets innbyggere. Ut av landet gikk til innkjøp av berusende drikke 60 millioner. Til tobakk bruktes samme år 63 millioner, hvorav 47 millioner gikk til utlandet. Til alkohol og tobakk sendte vi altså ut av landet 107 millioner kroner.

I 1927 blev der til misjonen innsamlet ialt 3 800 000 kr. Av dette blev ca. 2 200 000 sendt til misjonsmarkene.

Det går altså 50 ganger så meget til alkohol og tobakk som til alt vårt misjonsarbeid. Bare til sigaretter bruker det norske folk 10 ganger så meget, som det ofrer til Jesu Kristi store rikssak.

Og så jamrer man over, at der går så mange penger ut av landet til hedningemisjonen!

*

Man har regnet ut, at de penger som blev brukt i de Forenede Stater til sigaretter i 1928 vilde ha været tilstrekkelige til å underholde hedningemisjonen i hele verden i 18 — atten — år!

*

Hvorfor skal vi gi penger for å frelse hedninger i fremmede land, når der er hedninger nok å frelse i vårt eget land, spør verdenskløke misjonskritikere.

Der er andre spørsmål som er like berettigede:

Hvorfor skal jeg gi penger for å hjelpe folk i Finmarken når her er så mange trengende på Vestlandet? Eller hvorfor skal jeg gi til folk i andre bygder så lenge der er fattige i min egen bygd? Eller hvorfor skal jeg gi noget til andre, når jeg har min egen familie å opholde? Eller hvorfor skal jeg gi noget til min familie, som jeg kunde ha god bruk for selv?

Hvorfor?

Fordi jeg skal være en kristen og ikke en hedning.